

circulum accedit. Itaque augeatur numerus laterum polygoni in infinitum, ita ut differentia inter polygonum & circulum sit data quavis differentia minor, jam circulus considerari poterit tanquam polygonum regulare ex lateribus numero infinitis & infinite parvis compositum. Hæc circuli consideratio pendet ex principio omnino evidenti. Si nempe duarum quantitatum A, B, differentia sit qualibet assignabili minor, quantitates illæ velut æquales haberi debent. Etenim ponatur inter illas quantitates differentia aliqua data, jam quantitatum illarum differentia non est qualibet assignabili minor, quod est contra hyp. Quantitas autem, quæ ad aliam accedit pro differentia qualibet data minori, hujus alterius quantitatis *limes* appellatur. Methodus autem illa vocatur methodus *Exhaustionum*, seu *primarum* & *ultimarum* rationum. Hanc methodum quam fusius explicabimus in prima parte physices, ubi sermo erit de extensionis divisibilitate, in proximo capite, quantum hætenus nobis satis est, breviter exponemus.

C A P U T I V.

De linearum ratione, seu de proportionibus.

PROP. I. *In triangulis similibus acb ;*
P *ACB, (Fig. 13.) latera homologa sunt*
proportionalia. Ponatur ab pars dimidia rectæ AB, agaturque cg parallela rectæ AB, erit $cg = ba$. Quod evidens est ex linearum parallelismo ; ducta enim linea bg, erit ob angulos inter parallelas æquales & ob
 la-